

KURABIYE ÇOCUK

Bir zamanlar yemyeşil bir köy vardı. Bu köyde yaşlı bir karı koca yaşırdı. Bir gün yaşlı kadın kocasına sürpriz yapmak istedi. Doğru mutfağa girip güzel bir kurabiye hazırladı. Bu kurabiye oldukça büyük ve çocuk şeklindeydi. Üzümden gözleri, pembe şekerden şapkası vardı.

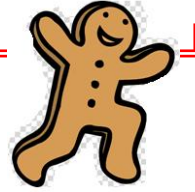
Yaşlı kadın kurabiyeyi tepsiye koydu, sonra da fırında pişirdi. Yaşlı adam mis gibi kurabiye kokusunu duyunca doğru mutfağa koştu. O sırada kadın fırının kapağını açtı.

Bir de ne görsünler? Kurabiye çocuk canlanıp ayağa kalkmaz mı? Yaşlı adamla yaşlı kadın durmadan "Dur" diye bağıyorlardı. Ama kurabiye çocuk koşuyor, çimenlerin üstünde zıplıyordu. Bir yandan da şarkı söylüyordu.

- Ben kurabiye çocuğum. Koşar, oynar, zıplarım. Lay, lay, lay.

Yaşlı karı koca bağıra dursunlar, kurabiye çocuk hiç durmadan saatlerce koştu. Akşam oldu. Yaşlı kadın ile yaşlı adam olanlara bir türlü akıl erdiremezken kapı iki kere çaldı.

Kurabiye çocuk geri dönmüştü. İkisi de buna çok sevindiler. Kurabiye çocuğu yememeye karar verip "Sen bizim torunumuz ol" dediler. Hep beraber mutluluk içinde yaşadılar.

1. Hikayenin adı nedir?

2. Hikayede kimler var?

3. Hikayeyi kim yazmış?

4. Kurabiye çocuk nasıldı?

5. Yaşlı kadın mutfakta ne yapmış?

6. Yaşlı karı koca fırını açınca niye şaşırılmış?

7. Kurabiye çocuk eve geri dönünce yaşlı karı koca ona ne demiş?